

Scrisoare deschisă adresată de Tax Institute președinților principalelor partide politice pro-europene și pro-democratice

Către:

Dl. Marcel Ciolacu, Președinte PSD

Dl. Ilie Bolojan, Președinte PNL

Dna. Elena Lasconi, Președinte USR

Dl. Kelemen Hunor, Președinte UDMR

Dl. Varujan Pambuccian, Deputat

Stimată Doamnă,

Stimați Domni,

Salutăm faptul că, în contextul actual, forțele politice pro-europene și pro-democratice au reușit să inițieze un dialog cu privire la programul de guvernare al României pentru 2025 și anii următori.

Vă prezentăm în cele ce urmează o serie de propuneri care, în opinia noastră, pot contribui atât la consolidarea echilibrului fiscal bugetar, cât și la stimularea muncii eficiente și a investițiilor, respectiv la dezvoltarea României pe baze moderne și durabile.

În acest moment dificil, nu ne putem permite soluții temporare care să agraveze situația fiscală pe termen mediu și scurt.

Așadar, considerăm că este imperios necesar ca orice măsuri adoptate să respecte următoarele **principii**:

1. Sarcina fiscală justă și echitabilă

Impozitele și contribuțiile sociale obligatorii trebuie stabilite în mod rezonabil, fără excepții și privilegii, ținând cont doar de mărimea veniturilor, și nu de tipul acestora. Legislația fiscală trebuie să încurajeze munca eficientă și investițiile!

1. Toleranța zero la evaziune

Măsurile legislative adoptate trebuie să descurajeze practicile comerciale ilicite și să elimine oportunitățile de fraudă create prin lege!

1. Informatizare cu sens / digitalizare orientată spre rezultate

Procesul de informatizare trebuie să aibă efectul de a reduce eforturile de declarare și conformare voluntară ale contribuabililor, dar și de a eficientiza procesul de administrare fiscală. Digitalizarea trebuie să aducă beneficii reale pentru toți cei implicați și nu doar costuri suplimentare pentru contribuabili și ANAF!

Prezentăm, mai jos, o serie de **măsuri concrete** care trebuie și pot fi adoptate în următoarele săptămâni, și care au vocația de a servi atât creșterii veniturilor la buget, cât și nevoii de a crea un cadru fiscal favorabil dezvoltării prin muncă eficientă și investiții, mai ales în actualul context economic.

1. Impozitul pe profit

Propunerile vizează creșterea competitivității României prin crearea unui climat propice investițiilor:

1. **Păstrarea cotei de impozit pe profit de 16%** care este una competitivă și respectă cerințele UE de a fi de cel puțin 15%. Revizuirea acelor măsuri care măresc artificial baza de calcul a impozitului pe profit, făcând ca rata reală de impunere să fie semnificativ mai mare.
2. **Eliminarea impozitului minim pe cifra de afaceri (IMCA 1%)** introdus în anul 2024 prin Legea nr. 296/2023, deoarece are un impact negativ asupra tuturor sectoarelor de activitate, unele fiind sever afectate. Din datele noastre, cele mai afectate sectoare sunt:
 - **sectorul auto**, care are probleme semnificative generate de politicile publice și de concurența masivă a Chinei. În România, sectorul auto (producția de autoturisme și componente) este o industrie esențială fiind cel mai mare producător industrial, ce contribuie semnificativ și la exporturi. IMCA 1% face ca rata efectivă de impozit să fie semnificativ mai mare de 16%, ajungând până la 100% și – din păcate – în unele cazuri, majorând pierderea fiscală a producătorilor, amplificându-le problemele cauzate de piață și generând risc de închidere a unor capacități de producție în România.
 - **sectorul distribuției de mărfuri**, în care marea majoritate a companiilor au **capital românesc**, deci nu poate exista suspiciunea că profitul ar fi redus artificial prin prețuri de transfer. Acest sector este afectat suplimentar și de o măsură recent aprobată prin HG nr. 1393/2024 (deja atacată de contribuabili în procedură prealabilă, urmând procese în instanță) prin care IMCA 1% se calculează inclusiv la accizele incluse în prețurile de achiziție/vânzare.

Păstrarea IMCA 1% va face imposibilă atragerea de investiții noi și determină reducerea dimensiunii companiilor existente prin reorganizări, astfel încât cifra de afaceri să rămână sub pragul de 50.000.000 euro/an. Or, pentru a putea concura eficient pe plan regional, România are nevoie de consolidarea companiilor sale și nu de fărâmițare pentru a evita plata unui impozit nociv. În plus, dezavantajează companiile care au optat pentru măsura excelentă introdusă în 2020, și anume, consolidarea fiscală.

- **Eliminarea impozitului suplimentar pentru companiile din sectorul petrol și gaze** (ICAS 0,5% din cifra de afaceri), mai ales în contextul în care comercianții angro și cu amănuntul de combustibili (indiferent de cifra de afaceri) au fost incluși în acest sector. Aplicarea pe lanțul de comercializare (producători/comercianți angro/ comercianți cu amănuntul) a ICAS 0,5% (care mai e și nedeductibil la calculul impozitului pe profit!) va genera creșterea prețurilor la benzină și motorină, inflație generalizată în toate sectoarele economice și va duce la creșterea costului vieții pentru toți cetățenii României.

1. **Reevaluarea sistemului de facilități fiscale pentru activitățile de cercetare-dezvoltare** astfel încât acordarea acestora să fie condiționată de înregistrarea și valorificarea drepturilor de proprietate intelectuală în România, stimulând integrarea rezultatelor în economia națională.
2. **Indexarea amortizării fiscale a mijloacelor fixe cu inflația**, pentru a stimula investițiile.

O astfel de măsură ar permite investitorilor să-și recupereze investiția în mod corect și ar da încredere acestora că Guvernul României promovează măsuri care să stimuleze și nu să descurajeze investițiile noi. Măsura apare cu atât mai necesară cu cât inflația este și se așteaptă să fie în continuare la un nivel ridicat.

1. Majorarea la 10 ani a perioadei de recuperare a pierderilor fiscale, pentru a compensa măsura recuperării pierderii în limita a 70 % din profit. Această măsură are impact bugetar zero în următorii 5 ani, dar este necesară pentru a compensa limitarea introdusă în 2024, reducerea de la 7 ani la 5 ani a perioadei de recuperare a pierderilor în acest context fiind complet nejustificată.

- **Eliminarea limitării deductibilității dobânzilor la 1.000.000 euro pentru dobânzile plătite de companii către bănci sau pentru leasing financiar.** Această limitare afectează companiile mari care derulează investiții mari sau care au nevoi semnificative de finanțare a capitalului de lucru. În plus, nedeductibilitatea dobânzilor la debitor coroborată cu impozitarea acestora la creditor generează o situație de dublă impunere, în totală contradicție cu toate recomandările OCDE. Limitarea deductibilității poate fi păstrată pentru finanțările externe intra-grup, ca măsură de evitare a erodării bazei de impunere în România.

- **Deductibilitate integrală a provizioanelor pentru creanțe incerte** (facturi emise și neîncasate în 30 de zile de la termenul de plată), coroborată cu nedeductibilitatea cheltuielilor cu facturi neachitate în termen de 30 zile de la scadență pentru debitor.

O astfel de măsură ar fi neutră din punct de vedere bugetar, însă este o măsură necesară pentru a asigura echitatea impunerii. Considerăm că este inadmisibil ca Statul să favorizeze companiile rău-platnice (prin deducerea unor cheltuieli neachitate) în dauna companiilor care produc și vând bunuri și servicii, suportă costurile asociate acestor vânzări (inclusiv cu proprii angajați) și – suplimentar, trebuie să suporte și impozitul pe profit aferent sumelor neîncasate.

1. Eliminarea obligației de a întocmi dosarul prețurilor de transfer pentru tranzacțiile între companii afiliate cu sediul în România, mai ales în cazul companiilor românești care fac parte dintr-un grup fiscal.

Regulile privind prețurile de transfer au fost concepute de OCDE pentru a combate transferul profiturilor din țări cu impozit pe profit mare în țări cu impozit pe profit mic sau zero. În cazul tranzacțiilor între companii afiliate românești acest lucru nu se poate întâmpla, un cost mai mare/mic pentru compania care achiziționează translatându-se într-un profit mai mic/mare pentru compania care vinde. Ambele fiind în România, rezultatul pentru buget este neutru, obligația de a întocmi dosarul prețurilor de transfer fiind inutilă din punctul de vedere al veniturilor bugetare, generând doar un cost suplimentar pentru companii. Aceasta concluzie este cu atât mai evidentă în cazul companiilor ce fac parte din același grup fiscal.

1. Impozitul pentru microîntreprinderi

Acest regim fiscal a fost introdus încă din anul 2002 ca alternativă de impunere simplificată pentru companiile cu maxim 9 angajați și venituri ce nu depășeau 100.000 euro/an și a funcționat bine până în 2017. Ridicarea pragului la 1.000.000 euro și eliminarea restricției cu privire la consultanță și management au transformat regimul fiscal simplificat într-un instrument de planificare fiscală (foarte) agresivă, acesta fiind de altfel și motivul pentru care Comisia Europeană insistă pentru respectarea prevederilor din PNRR și limitarea în continuare a acestuia.

Propunem revenirea la regimul inițial, eventual cu ajustarea plafonului la o valoare rezonabilă care să țină cont de inflație. Considerăm ca un astfel de plafon ar fi în prezent de 1.000.000 lei (200.000 euro).

1. Impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii

Cu titlu prealabil, reținem următoarele:

- Cota unică este un sistem de impunere a veniturilor care a produs rezultate excelente:
 - prin prisma echității impunerii persoanelor fizice (proporțional cu câștigul, fără a sancționa performanța prin impunere progresivă),
 - pentru buget (cota unică de 16% a generat în perioada 2007 – 2017 venituri fiscale cu aproximativ 20% mai mari decât s-au obținut în perioada 2000 – 2004 prin aplicarea cotelor progresive de 18 – 40%, adică 3,34% PIB vs. 2,8% PIB),
 - prin costuri de administrare semnificativ mai mici decât costul administrării cotelor progresive.
- **Cota unică trebuie întărită**, nu înlocuită cu un sistem de impunere progresiv care la noi s-a dovedit a fi un fiasco;
- **CAS și CASS**
 - nu sunt impozite, chiar dacă ele sunt incluse în Codul fiscal și sunt calculate ca procent din venituri.
 - sunt contribuții în schimbul cărora contribuabilul primește contraprestații (asigurarea de pensii, asigurarea de sănătate).
 - sunt bazate pe solidaritate între cetățeni (asigurarea de sănătate îl costă mai mult pe cel cu venituri mai mari, deși serviciile sunt aceleași) sau pe solidaritate inter-generațională (oamenii activi plătesc CAS acum pentru a asigura plata pensiilor în schimbul promisiunii statului că vor primi, cândva, pensie calculată pe baza sumelor cu care au contribuit în perioada activă).

Pe cale de consecință, considerăm că **includerea CASS în impozitul pe venit este o mare eroare**, chiar dacă ideea a fost inclusă într-un studiu elaborat de Banca Mondială pentru

Guvernul României. O astfel de măsură este complet inoportună pentru România, la fel cum inoportune considerăm a fi și recomandările privind introducerea cotelor progresive sau renunțarea la reținerea la sursă a impozitului pe venit (aceasta din urmă fiind o recomandare pe care o considerăm foarte periculoasă dat fiind impactul asupra veniturilor bugetare curente!).

- **Impozitarea progresivă a marilor averi**, este o idee extrem de periculoasă care riscă să destabilizeze sistemul financiar prin migrarea masivă a activelor deținute de investitori în afara României, trebuie abandonată de urgență!

În acest context, vă propunem următorul pachet de soluții bazate pe convingerea noastră fermă că sarcina fiscală totală (impozit pe venit, CAS, CASS) trebuie să depindă doar de mărimea veniturilor și nu de tipul lor:

- menținerea cotei unice de impozit pe venit, fără excepții! Eliminarea scutirilor de impozit pentru angajații din IT, construcții, agricultură și industria alimentară!
- eliminarea impozitului de 1% pentru câștigurile de pe bursă și a scutirii de impozit pe câștigurile din criptomonede. Baza de impunere pentru operațiunile cu criptomonede trebuie calculată în mod similar câștigurilor de pe bursă, reglementarea actuală nu poate fi aplicată;
- plafonarea bazei de calcul al CAS pe suma veniturilor totale realizate din muncă (salarii, activități independente, drepturi de autor, contracte de activitate sportiva) la un nivel rezonabil, de maxim 6 salarii minime pe lună/72 salarii minime/an. În mod corespunzător, rezultă și plafonarea numărului de puncte de pensie, măsură ce contribuie la sustenabilitatea pilonului I de pensii;
- plafonarea bazei de calcul al CASS la același nivel de 6

salarii minime pe lună/72 salarii minime pe an, pe suma tuturor veniturilor și scăderea deducerii personale și din baza de calcul al CASS, nu numai din baza de calcul al impozitului pe salarii, măsură ce ajută la reducerea sarcinii fiscale totale pentru salariile mici

- introducerea unor măsuri eficiente privind impozitarea sumelor care nu pot fi justificate, precum cele propuse în septembrie 2016: stabilirea unui moment zero la care toți contribuabilii cu un patrimoniu net semnificativ (> 1.000.000 euro) să depună o declarație inițială de patrimoniu + scurtă perioadă de conformare voluntară (3 luni) cu plata impozitului pe venit + cotă majorată de impozit (70%) pentru sumele ce ulterior nu pot fi justificate. Legislația din prezent pur și simplu nu funcționează! Din 2011 de când a fost introdusă, costurile de administrare (salarii inspectorii, etc) au depășit de cel puțin 5 ori (!!!) sumele colectate;
- introducerea de reguli privind transparentizarea în scop fiscal a sumelor "parcate" de rezidenți români în paradisuri fiscale (a se vedea: OCDE: *CFC Rules focused on the UBO*) ;

Implementarea unui astfel de pachet ar asigura:

- creșterea conformării voluntare ;
- eliminarea tentației actuale de a masca veniturile din salarii (sarcină fiscală totală de 41,5%) sub alte forme de venituri, semnificativ mai puțin fiscalizate;
- eliminarea aplicării multiple a CASS pentru mai multe tipuri de venituri (10% neplafonat pentru salarii, 10% plafonat la 5 salarii minime/lună pentru venituri din activități independente, 10% plafonat la 2 salarii minime pentru venituri din chirii, dividende, dobânzi, câștiguri de capital, alte venituri);
- reducerea cheltuielilor de administrare, controalele pentru verificarea încadrării veniturilor într-una sau alta din categorii slab fiscalizate (ex. activități

dependente vs. activități independente) nemaifiind necesare (sarcina fiscală nu va mai depinde de tipul venitului).

- nu în ultimul rând, aplicarea acestui set de măsuri ar ridica presiunea exercitată de Comisia Europeană pentru modificarea reglementărilor privind microîntreprinderile, deoarece acestea și-ar pierde complet atractivitatea pentru planificare fiscală agresivă.

În ceea ce privește **cotele**, considerăm că ele pot rămâne la nivelul actual, dar ar fi preferabil să se revină la situația anterioară anului 2018:

- Cota unică – 16%;
- CAS – 21%;
- CASS – 9%.

În cazul în care veți opta pentru acest pachet de soluții, impozitul pe dividende ar trebui stabilit astfel încât să contribuie la întărirea cotei unice, calculat astfel încât $\text{impozitul pe profit} + \text{impozitul pe dividende} = 16\% \text{ din profit}$ (0 impozit pe dividend pentru dividendele provenite din profituri impozitate cu 16% sau mai mult, 16% pentru dividende provenite din profituri neimpozitate). În caz contrar vom reveni la dubla impunere cu cota unică a dividendelor (16% impozit pe profit + 16% impozit pe dividende).

Avantajul este reprezentat de o reducere a impactului bugetar generat de plafonarea bazei de calcul al CAS, CASS la veniturile mai mari de 6 salarii minime / lună.

O astfel de abordare, pe lângă avantajele de natură bugetară și al reducerii costurilor de conformare/administrare, al descurajării neconformării, prezintă și marele avantaj al așezării pe baze morale, echitabile a sarcinii fiscale, eliminând subminarea principiului solidarității prin tot felul

de excepții/privilegii, toți cetățenii devenind egali în fața legii – așa cum de altfel prevede și Constituția.

1. TVA

Cu titlu preliminar:

- România are, de departe, cel mai mare GAP (GAP = partea care nu se colectează din TVA-ul teoretic colectabil, luând în considerare și cotele reduse). Conform ultimului studiu publicat de Comisia Europeană, în 2021 România a înregistrat un GAP de 36,7% (8,96 miliarde euro), fiind singura țară din UE care a înregistrat creștere consecutivă a GAP-ului în cei 4 ani anteriori (de la 32,7 în 2018 la 36,7% în 2021) în contextul în care, în aceeași perioadă, media GAP-ului în UE a scăzut de la 11,2% în 2018 la 5,3% în 2021.
- Începând din 2022, România a introdus o serie de măsuri de digitalizare clamate ca fiind în scopul reducerii acestui GAP. Sisteme precum R0 e-Factura, R0 e-Transport, R0 e-Sigiliu, R0 e-TVA au fost introduse rapid și fără consultări, cu costuri semnificative pentru contribuabili, care în mod evident au și protestat de nenumărate ori cu privire la efectele măsurilor și, mai ales, la lipsa totală de consultări.
- În acest moment, cu excepția R0 e-Factura B2C (care va intra în vigoare de la 1 ianuarie 2025), toate sistemele menționate sunt operaționale. Nu avem studii actualizate în ceea ce privește efectul acestor măsuri asupra GAP-ului de TVA, dar putem trage concluzii analizând evoluția încasărilor nete din TVA:
 - 6,71% PIB în 2021 (GAP 36,7% => VTTL = 10,6% PIB);
 - 6,67% PIB în 2022;
 - 6,56% PIB în 2023;
 - 6,64% / 6,8% PIB în 2024 (6,64% estimarea noastră, pe baza execuției la 10 luni; 6,8% estimarea Guvernului prezentată Comisiei Europene).
- Din analiza acestor cifre se vede că încasările din TVA

în 2024 nu numai că nu se apropie de VTTL (TVA teoretic colectabil) de 10,6% din PIB (6,64% din PIB), dar sunt mai mici chiar decât cele din 2021, când nu aveam implementate niciunul dintre sistemele „R0 e-...”, ceea ce confirmă că semnalele de alarmă trase de noi au fost corecte. ***R0 e-DEGEABA!***

- Dacă ținem cont și de faptul că în 2023 și, mai ales în 2024, am avut creșteri de TVA la foarte multe produse și servicii prin restrângerea sferei de aplicare a cotei de TVA de 5% sau a celei de 9%, dar și de faptul că, în această perioadă consumul intern a înregistrat creșteri semnificativ mai mari decât creșterile PIB (deci ponderea consumului intern în PIB a crescut), rezultatele par încă și mai dezastruoase, ceea ce întărește afirmația de mai sus: ***R0 e-DEGEABA.***
- **Suntem pe un drum greșit, drum care este și foarte costisitor!**
- Și mai îngrijorător este că, din planul de ajustare pe 7 ani a deficitului prezentat Comisiei Europene, evoluția încasărilor din TVA este următoarea:
- 6,8% din PIB în 2024 și 2025;
- 7,3% din PIB în 2026 și 2027;
- 7,5% din PIB în 2028 – 2031.

Observăm că Ministerul Finanțelor **nici măcar nu își propune să reducă GAP-ul de TVA** și să se apropie de VTTL 10,6% PIB (posibil 11% PIB urmare a creșterilor de cote și a ponderii consumului intern în PIB), acest plan devenind astfel o declarație de neputință a MF/ANAF în fața marilor evazioniști! Cum e posibil să acceptăm această situație?

- Nu avem o structură a GAP publicată de MF/ANAF, dar conform declarațiilor ministrului de resort, 35% din GAP provine din fraudă carusel (fraudă în legătură cu achiziții intracomunitare), 30% din insolvențe (TVA

colectat de la consumatori și neplătit la buget), 15% din evaziune (nedeclarare), restul de 20% nefiind specificat. Aceste cifre ne arată de ce niciunul dintre sistemele „R0 e-” nu aveau cum să determine creșterea colectării: problemele principale (65% GAP, aprox. 6 mld euro în 2021) sunt legate de neplata TVA (fraudă mare), pe când sistemele introduse au vizat doar supra-declararea (s-a ajuns la situația inacceptabilă ca ANAF să primească aceeași factură în 4 sisteme diferite!).

Față de cele expuse mai sus, propunerile noastre sunt următoarele:

- introducerea taxării inverse generalizate în B2B, pentru toate facturile mai mari de 5.000 euro (25.000 lei), fără TVA, similar cu regimul aplicabil din 2017 la vânzările de telefoane mobile și computere, regim introdus prin aplicarea QRM urmare a unor fraude masive în comerțul cu astfel de echipamente. România poate cere – și nu avem niciun motiv să credem că o astfel de cerere ar fi respinsă de Comisie – să aplice acest sistem de colectare al TVA (la capătul lanțului, în B2C);
- eliminarea completă a R0 e-Transport și R0 e-TVA. Sunt absolut degeaba, doar generatoare de costuri pentru contribuabili, de costuri de administrare pentru ANAF. R0 e-Transport este o „fabrică” de amendat contribuabilii onești, cel mai probabil același lucru urmând a se întâmpla și cu R0 e-TVA;
- revizuirea din temelii a R0 e-Factura și R0 e-Case de marcat, primul fiind în prezent incomplet (nu include și nici nu poate include facturile emise pentru export / livrări intra-comunitare) și deci în imposibilitatea de a oferi în timp real informațiile necesare administrării fiscale eficiente;

Este important de subliniat că taxarea inversă generalizată:

- elimină complet fraudă carousel și TVA pierdut prin insolvențe (de multe ori frauduloase), prin faptul că elimină, în cea mai mare parte, *cash flow-ul* în B2B (banii care nu circulă nu pot fi furați!).
- elimină în cea mai mare parte rambursările de TVA, ceea ce implică atât reducerea costurilor de finanțare pentru contribuabili, cât și reducerea semnificativă a costurilor de administrare. Aproximativ 50% din numărul total al inspectorilor fiscali lucrează pentru a soluționa cererile de rambursare ale contribuabililor, peste 95% din sumele solicitate la rambursare fiind confirmate. Aceștia, odată eliberați de o astfel de sarcină, vor putea fi direcționați pentru controale cu sens în ceea ce privește evaziunea, dar și pentru a asigura servicii de asistență a contribuabililor;
- elimină distorsiunile concurențiale între companiile din România și cele din UE (din UE poți cumpăra fără plata TVA, din România nu, deci trebuie să pre-finanțezi TVA până îl compensezi sau îl primești la rambursare).

1. Accize

Nu avem propuneri în ceea ce privește reglementarea sau nivelul accizelor armonizate. Recomandăm însă:

- analiza GAP-ului de colectare a accizelor la alcool, acesta fiind (conform estimărilor proprii) mai mare chiar decât GAP-ul la TVA;
- analiza eficienței introducerii accizelor nearmonizate pentru băuturi nealcoolice îndulcite. Este posibil ca sumele colectate să fie depășite de costurile de administrare.

6. Impozite și taxe locale

6.1 Impozitul pe clădiri

Sistemul de impunere reglementat prin OG nr. 16/2022 nu poate fi – pur și simplu – implementat!

Propunem revizuirea sistemului actual, care este deja funcțional, după cum urmează:

- limitarea la două categorii, respectiv rezidențial/nerezidențial;
- calcularea valorii de impunere la fel cum se calculează în prezent valoarea impozabilă la clădirile cu destinație rezidențială deținute de persoane fizice (valoare fixă/mp, stabilită în funcție de tipul construcției, suprafața, rangul localității și zona în cadrul localității).
- diferențierea între cele două categorii să fie făcută doar prin cotele de impunere;
- stabilirea de către consiliile locale a cotele de impunere pentru ambele categorii între un minim și un maxim. Lipsa limitei maxime (eliminată prin OG 16/2022) pune în pericol toate business-urile din România, prin crearea unui cadru de reglementare extrem de imprevizibil ce face imposibilă bugetarea multianuală.

6.2 Impozitul pe autoturisme

- revizuirea integrală. Până la revizuire, eliminarea scutirilor/ reducerilor excesive pentru mașini electrice/ hibride.

În încheiere, dorim să subliniem că orice măsuri fiscale ați adopta, ele vor fi degeaba dacă nu veți lua măsuri de scădere a cheltuielilor statului, anul 2024 fiind cel mai bun exemplu,

în care, deși au fost majorate aproape toate impozitele, iar sumele colectate la buget au fost semnificativ mai mari, deficitul de 5 % PIB pe care a fost Construit Bugetul a ajuns să depășească 8,5 % PIB.

Vă mulțumim și vă asigurăm de întregul nostru suport și de întreaga noastră disponibilitate în susținerea și implementarea măsurilor propuse.

Gabriel Biriș, Fondator The Tax Institute, expert în fiscalitate

Ruxandra Jianu, Fondator The Tax Institute, expert în fiscalitate

Ana Bobircă, Fondator The Tax Institute, Conferențiar universitar, Academia de Studii Economice din București

Roxana Voicu-Dorobanțu, Conferențiar universitar, Academia de Studii Economice din București

Suntem Asociația The Tax Institute, persoană juridică română de drept privat, non-guvernamentală, non-profit și independentă, și dorim să contribuim la adoptarea unor măsuri de politică fiscală în beneficiul tuturor – al mediului de afaceri, al organismelor statului român, al societății în ansamblul ei.

Asociația The Tax Institute este o echipă de profesioniști cu experiență extensivă în domenii precum avocatura de afaceri, consultanța în fiscalitate, mediul academic și societatea civilă. Avem în comun înțelegerea profundă a faptului că demersul legislativ trebuie să se bazeze pe informație și analiză a contextului socio-economic, în așa fel încât o viziune funcțională, realistă, a unui viitor solid, să devină posibilă.

Ne propunem ca, bazat pe experiența noastră profesională, ca

dealtfel și pe bunele practici observate în alte state, să contribuim cu analize temeinice și studii făcute de experți în legislație și finanțe la implementarea politicilor fiscale bine fundamentate, coerente și eficiente, care să asigure dezvoltarea României prin stimularea investițiilor și a muncii productive.